

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre " " " " " "
Negyedévre " " " " " "
Egy hónapra " " " " " "
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: BARTHA MÓR.
Kiadók: HOFFMANN és KRONOVITZ.

Hirdetési díj:

Hét hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű többesr. hirdetések alku szerint jutányos áron vétetnek fel. Bő yegdíj min den külön beigtatásért 80 kr.

Korán volt még!

S z é l l Kálmán miniszterelnöknek, a képviselőház Február első ülésében, a közjogi ellenzék hatalmas szónoka — K o m j á t h y Béla a brassyói oláh-iskola idegen szubvencziója ügyében mondott beszédjére adott választ, a készséges kormánypart tüntetőleg megtapsolta s magas diadalérzettel kiáltotta: Ez aztán az állam férfiú! . . . K o m j á t h y t azonban a válasz nem elégitette, — mert nemis elégithette ki, mivel a nemzetiségi izgatásokat, ezeket a magyar állameszme valósulásának rákfenéit, amikor Ausztriából is látjuk, hogy hova evesednek el állambontó elfajulásukban, olyan Széll-féle intézkedésekkel gyógyítani nem elég és nem lehet s a választ nem is vette tudomásul.

Azonban a diadalittas kormánypart sajtó-gyarából Magyarországszerte kiröpitették a mondva-csinált vezércikket, az ezekből táplálkozó vidéki kormányparti-lapok részére és ezek hűségesen is utánnomatták azt: "Erőskéz és erőszak . . ." hangzatos czímmel. Már ti. értvén az "erőskéz" alatt Széll Kálmánt és a kormánypartot; az "erőszak" alatt pedig Komjáthy Bélát és a közjogi ellenzékét!

Talán "Korán volt még" az a diadalkiáltás s nemis felel meg a szomorú tényállásnak az az "Erőskéz és erőszak"-féle jellemzés, mert hiszen Magyarország államérdekét folyton sértik és pedig nem gyengülve, hanem

kihívólag erősödve a nemzeti izgatások benn, táplálkozva egyszersmind kívülről jövő bátorításokból; sőt intézmények által neveltetvén e hazának nemzetiségeiből e célra kivitt mediumok.

K o m j á t h y Béla mennyire nem tartja, nem tarthatja gyógyultnak e sebet s mennyire nemis alkalmas erre a Széll-féle kormányintézkedés, megmutatta Szombaton — Febr. 3. — tartott képviselőházi nagy beszédében, Az ő követelése éppen az, hogy "erős kéz"-zel járjon el a kormány a "jog, törvény és igazság" szigorú alkalmazása szerint, a minden államjogot, törvényt és történeti igazságot megtapodó izgatások ellen, a miből kivonatilag ide rajzoljuk a mai nemzetiségügyi-tényállást.

Avagy a Széll-kormányelnökségével beállott nemzetiségi osztály felosztatása óta méginkább elhatalmasodott nemzetiségi izgatás a magyar államban y e l v ellen: a nemzetiségi kör "erős-kéz"-zel való gyógyítása-e? . . . amidőn a fehértemplomi iskolaszék kimondta — 1899 Ápr. 18. — hogy jegyzőkönyveit k i z á r ó l a g n é m e t nyelven fogja vezetni. A hazafias Szepesség iglői presbyteriumában, maga a lelkes indítványozott — Ápr. 20 — ugyanilyet. Brassó város közgyűlése — Máj. 20 — a lakosság általános magyar többsége daczára elveti a jkvek magyar nyelven vezetésének is jogosultságát, ellenben megtartja a kisebbségben levő oláhokét. Vagy az Aradra oláhlegények oláhszínekkel és feketesárga zászlókkal bevonulásában s a M e t i a n u, T e u t s c h

H o n t e r u s, t ü z o l t ó-ünnepélyeken a magyar szín ellen kifejezett tüntetés; a helynevek magyarítása ellen, hogy Nagyszebennek neve H e r m a n s t a d t és oláh S i b i n legyen, valamint a B e s z t e r c z é n, S e g e s v á r o t t s B r a s s ó b a n ismételt ilyen eset sat. sat. összecsapoztatható a Magyar-Állam eszmével s nem a kormány gyengeségét, erős kezének hiányát mutatja-e, passzív viselkedése, vagy éppen rendeletének visszavonása? . . .

De tekintve a felvidékre: a t ó t o k politikai párttá tömörülése a végett, hogy Magyarországnak a magyarságért lelkesülő elemeivel a harcot s a tót szeparatizmust, minden téren felvehesse s külföldön Amerikában élő tótjaink azokhoz csatlakozása erkölcsileg és pénzségelylyel, s amit e tekintetben a kormány tett — a Magyar-Állam-eszme szolgálata-e? . . . A délvideki s v á b s á g melyet pedig eddig hazafiaság színében állónak tartottunk — ugyanazt a módot követi s lapjaik például a "G r o s s k i k i n d a e r Z e i t u n g" kaució nélkül politizál és izgat! A prágai "P o l i t i k" meg éppen Széll Kálmán miniszterelnök helyeslését hangsúlyozza a nemzetiségi mozgalmak terén beálló rendszerváltozásban — amit Széll Kálmán elhallgatva, ezzel a nemzetiségeknek arra adott ösztönt, hogy maguk javára magyarazzák.

M e t i a n u oláh érsek a bukaresti román metropolitát hivatalosan értesíti székfoglalásáról, bár ha ezt elődjei már nem tették. De Széll Kálmán

Babérfa és koldusélet.

A "Debreczen" tárczája.

(Kép a színészeletből.)

Szegény öreg Bögözy Máté bácsi!

Mintha most is látám, a mint előre hajlott testtel, apró, tipegő léptekkel elsurran mellettem az utcán.

Hosszu, hamvas, fehér hajszálai itt is, ott is kikandikálnak ccska esőkorbácsolta kálapja alól; gallértalan nyaka nagy kendőbe burkolva, tépelt vászonkabátjába bele vette magát az isen hidege, félre taposott sarku cipőin több a lyuk, mint a talp, ugy hogy lába majdnem meztelenül érinti a hideg talajt; kezeli egymásba dugva tartja a kabát ujjában; még a járása is fázik. Január közepén ez nem csoda.

Hová siet? Korcsmába, hogy egy ital papramorgóval befűsön magának? Nem, Bögözy bácsi nem iszákos.

Vagy tán családja körébe siet? Nem. Bögözy bácsinak senkije sincs.

Hova megy hát? Ama sarokboltba egy üveg alizarin tintaért. Tudniillik Bögözy bácsi egy kis vidéki szintársulat tagja és "első rendű szerepezője."

Nagyon, nagyon régen, elhagyta szüleit, el az iskolát, a kényelmet, a vidám baráti kört, s követte a muzsa csalogató intését: művészsé lett! Azaz hogy csak akart lenni, mert biz a dolog sehogysem sikerült.

A lámpaláz hurkot vetett a nyakába és megnémította. S ha beszélt, belezavarodott. Egy alkalommal inast játszott, kinek az első felvonásban ezt kell jelenteni: "A ló nyer-gelne van". A másodikban pedig ezt: "Tá-lalva van".

Bögözy bácsi a mint kilépett, megpillantotta a terem a tadjában szép feleségét, a mint egy elegáns ur éppen megesipte az al-lát; rejtentő zavarba jött és két mondókáját összezavarva fölkiált: "A ló tálalva van." Nem volt biz ő neki semmi tehetsége a színészethez, csak az a végtelenül lelkesítő hus-darab, melyet némelyek szívnek neveznek. Mivel minden városban megbukott és szerette volna máshol a csorbát kiköszörölni, valahányszor a társulat belyet cserélt: Bögözy bácsi más nevet vett fel.

Volt ő Rózsalomby, Szerelemfy, Dali, Ábrándy stb. Az igazgató már megszokta, hogy ha új állomásra érkeztek, megkérdezzék tőle: Bögözy ur, micsoda nevet irjunk a czé-dulára?

De hát miért túrték meg a társulatnál, ha semmi hasznát se vették? Hja! Ennek igen nagy oka volt; mert Bögözy bácsi felesége a szép B. Lina volt a társulat éltető eleme.

Bögözy bácsi fiatalon lépett a színi pályára. Hős szerelmes akart lenni, de nem vált be inas-színésznek sem. Azonban ha a színpadon nem játszhatta a szerelmeit, annál inkább játsza az életben. Arca csinos és kellemes, modora kedves volt.

Megismerte Lina kisasszonyt, ki akkor mint kezdő énekesnő működött ugyanazon társulatnál. Megszerették egymást; a fiu rajongott a leányért, az pedig viszonzá érzelmeit. Együtt építették a merész légyárakat, együtt örültek együtt szomorkodtak, s rövid idő mu va férj és feleség vált belőlük. Nem a lelkész adta őket össze, de az a mindenható erő, melynek a föld teremtményei valóság-lónbség nélkül hódolnak: a szerelem.

Bögözy uramból nem vált színész, de igen ám a feleségéből művésznő.

Rövid idő mulva első énekesnője lett a társulatnak. A közönség zsufolásig megtöltötte a színházat, ha a szép Lina énekelt, ezüstös hangja belopódzott a szív legmélyebb rejte-kébe, imdására méltó, bolondító volt.

szerint ez ugy szokás, mintha a romániai metropolita feje volna a magyarországi román érsekségnek. M i h á l y i g. kath. érseknek a kath. autonómia elleni állásfoglalása is, a magyar állam iránti hűség kifejezése? Hogy S e v i c s Metrófán szerb püspök Magyar Államban nem tud magyarul, megegyeztethető-e az az államérdekkel és méltósággal?

P r á g á b a n 26 t ó t fiut nevelnek idegen ösztöndíjakon, de nem azért, hogy Csehországban maradjanak, hanem visszajöjjenek Magyarországra, hogy itt nemzetiségi aknamunkások legyenek. Bukarestben van tranzszilvániai egyesület hasonló célból és itt maga a kormány ajánlta meg nekik az ösztöndíjat, de egy év után a román közművelődési egylet már visszautasította a nagylelkű adományt.

A Schulverein 10.200 márka segélyt lők be évenként saját törekvései előmozdítására, amelyek bizony nem a magyar állameszme rokonságához tartoznak.

G a v r i l l a ujvidéki ügyvéd — máj. 9. — Prágában proklamálja a szlávok faji és politikai szolidaritását; Máj. 20. a S z o k o l egyesület Zágrábban horvát-cseh-barátkozik. Szept. 27. Turóc-Szent-Mártonban a cseh-tót kulturális egységre isznak áldomást; s Dula Máté a Venczel koronája alatti cseh-tót egyesülésre mond köszöntőt; a Blaho Pál egyesület még ezeknél is radikálisabb akar lenni. Ápril. 15. a szláv propaganda Zágrábban a nagy „Délslaviá“-t megalkotja, ennek még alkotó részeit is megjelöli, amik nagyobb részben a magyar államtéstből valók.

Julius 21. a magyarországi szász-

diákok Bismarck sirjánál megesküsznek, a nagy németbirodalomhoz való hűségre. A T e u t s h ünnepeken — Aug. 19. — a potsdami udvari lelkész kigunolja a helységnevek magyarítási törvényét; hangoztatja, hogy »Wir gehören zusammen!« s óriási lelkesedéssel énekelik a „Wacht am Rhein“-t. Ők nevetnek, de mi is csak nevetünk századok óta, még ma is az ilyeneken, azért nem váltak és válnak az idegen nemzetiségűek e haza hű fiaivá.

A T h e r e s i a n u m b a n tanított geográfiában „U n g a r n“ és »S i e b e n b u r g e n« még most is külön vannak jelölve, hát a nemzetiségi iskolákban, hogy lehet?!

Julius 27. a szász néppárt gyűlésén W o l f f Károlynak, felolvasásában a szász nép gazdasági és etnikai megerősítésére Németországi tőke és német munkáskezek kellenek, ezeket kell pártolniok még anyagilag is és a szász pénzüntézetek erre agitáljanak: m i n t e d d i g, kivált a délvidéki svábok közt. Hát a románpénzüntézeteket, a melyek a magyarföldet kisajátítják, ki és mivel ellen-súlyozza? És amikor az oláh-agitációkat még a »Császár salvus conductusá-
val is merik támogatni! Ki ellenőrzi az ilyeneket, amelyek pedig a könnyen hívó népnél hitelre találnak?

Minderről nem vesz az „Erős kéz“ tudomást, vagy ha vesz eltűri! Pedig nem párt, hanem köz-magyar nemzeti és állam érdek védenünk magunkat a nemzetiségi egészen elfajult izgatások ellen. Ennek a követelése igazi hazafiúi érzésből és a dolgok rossz állásának alapos felismeréséből önként foly, s ha ennek a türehtlen állapotnak gyö-

keres gyógyítását követeli, mint Komjáthy és a közjogi ellenzék „erőszakot“ követel? Bizony nem!... Csak „erős kez“-et, ott a hol erre követelő szükség van, a mi azonban Széllnél és pártjánál hányzik. S míg az ellenkezőt tettekkel nem bizonyítja be a miniszterelnök: nagyon korán, időtlen neki a dics-hymnuszt zengeni.

— a. — r.

Debreczen, február 6.

A katolikus autonómia. A Febr. 5-iki ülésen V a s z a r y hercegprímás elnökölt. A vita most is a körül forgott, vajjon a többség vagy a kisebbség javaslatát fogadják-e el. S z a b o J enő a több-ég javaslatát pártolja s a görög katolikus rutének csatlakozását jelentette be az autonómiahoz; reméli a románok csatlakozását is. Egy másik görög katolikus szónok, R a b á r Endre a kisebbség javaslata mellett argumentált s hirdette, hogy a görög katolikusok soha sem mondtak le a püspökválasztás jogáról és ezután sem hajlandók ezt megtenni. R a k o v s z k y István országos képviselő a katolikus intelligenciát kívánja megnyerni az autonómiának. Ezért a kisebbség javaslatában partolja az iskoláztatásra, a javadalmak betöltésére és az alapok és alapítványok kiadására vonatkozó intézkedéseket. Helyteleníti, hogy a püspökök nem vesznek részt a vitában. V a s z a r y hercegprímás kijelenti, hogy a püspöki kar a katolika egyház szervezésének megfelelő autonómiát akar s el fog jönni az idő, a mikor a püspökök beszélni fognak. Öt perc szünet után U g r o n Gábor beszélt s heves beszédben hívta föl a kongresszus figyelmét arra, hogy az új alkotmányos era óta, a katolikus szervezet hiánya miatt, a katolikus közönség folytonos zaklatásnak és üldözésnek van kitéve. (Szerk.) Az állami hivatalokból valósággal kizártak a katolikusokat s abban maradásukat igen nehezé tették (?? Szerk.) (Taps.) A szónok maga sem szenvedett annyit még politikai állása miatt sem, mint

»Kedves barátom! Ném egykor ismerté önt, ma nem szabad azt tennie, ő törvényes nőm. Leánya nem törvényes gyermek, en őt örökbe fogadom. Önnél nyomorba süllyed, nálam boldog lesz. A mi önt illeti ígérem, hogy minden évben segíteni fogom bizonyos összeggel. Gondoljon leánya boldogságára s ne gátolja meg azt. Egyetlen feltetelem, hogy azonnal hagyja el a várost. Balkányi gróf.»

A szegény öreg szeme könnyekben uszott. Körül tekintett, egyedül volt a világon, senkije többé! Szobacsakaja kicsiny és hideg volt, szíve forró és tág, hogy a mindenséget magába foglalhatta volna. Mit tegyen? Ha leánya leendő boldogságára gondolt, mosolyogni kezdett; ha magára gondolt: könny toltat szemébe.

A levelhez egy száz frtos bankjegy volt csatolva.

— Igen, igen! Megyek mindeuesetre! Nem fogom gátolni boldogságát. Megyek! a holnap már nem fog itt találni! Ezt dünyögte magában és pakolni kezdett. Össze-csomagolta tollait, az elválhatlan tintatartót, a szerepeket, az üres papírlapokat, Olykor-olykor megtörölte szemét a tenyerével, aztán lefeküdt pihenni, mert — ugymond — hajnalban már nem szabad itt lennie.

A színházi szolga, kit az igazgató másnap reggel Bögözy bácsihoz küldött, egy halmaz szereppel, vigyorogva jelenté a direktornak:

— Bögözy bácsi azt izeni, hogy nem ir több szerepet!

— Miért nem?
— Mert meghalt! Ott fekszik az ágyán. Már egészen hideg.

Gabányi Árpád.

Tudta ezt jól Bögözy ur, mert ugyan csak feltette „drága mindenét“, ahogy nevezni szokta. A direktor ur is tudta és örömet elűrtte Bögözy uramat, csak hogy valami uton megtarthassa a társulat vonzerejét, — ke nyerét.

De tudta még valaki más is, mert egy este, lőadás után Bögözy ur — kit neje a kis Juliska leányuk őrizetere haza küldött, várta kedves feleségét éjfélig, éjfel utánig, reggelig és azontal sokáig várta, hasztalan.

A társulat megbukott és Bögözy uram két éves kis leánykájával egyedül maradt kenyér nélkül. Szíve sajgott és pusztá volt, mint egy kiraboltt templom, lelke elkomorult, a mosoly örökre eltűnt a károl, vádolta az Istent, éhségtől siró kis leányára tekintett és együtt könnyezett vele.

Mihez fogható? Színésznek nem volt alkalmas, visszalépni már késő volt. Aztan hova is lépjen vissza? — Szülei régen ott voltak, ahol ő szeretett volna lenni. Avagy tán rokonaihoz forduljon alamizsnáért? Nem, hisz ő férfi volt.

Ajánkozott, hogy majd sugó lesz. Elfogadták. Nyomorult életét még nyomorultabb fizetésből tengette.

Barangolt faluról-falura, városról-városra, a nyomor összetörte, a fájdalom megtépte, az idő hamvat hintett fejére.

Később a sugas kenyérét is elötte előle más. Ráfogták, hogy dadog s nem lát jól, a betük össz folynak előtte. Tán igaz is volt. Ekkor ajánkozott mint szerepiró. Leánya Juliska ekkor már 17 éves volt s tökéletes hasonmása anyjának. Miatta nem akart lemondani a színészetéről, mert a kis leány szépen énekel, hangja hasonlított anyjához, hasznát is vettek már a kórusban, sőt fizetést is kapott.

A társulat már 4 hó óta működött X-ben Juliskát nagyon szerették; minden föllepte alkalmával virágot kapott. Egy leányos képü fiatal udvarolni kezdett neki s jelentkezett is az igazgatónál, hogy színész akar lenni.

Bögözy bácsi egy napon levelet kapott Balkányi gróftól, melyben az fölkéri, hogy haladék nélkül látogassa meg.

Bögözy bácsi nagyon megijedt, — Nem tudta mire vélni a dolgot, de fölvette legepebb öltönyét, kölcsön kért egy frakkot s egy pár kötött fehér kesztyüt es jelentkezett Balkányi grófnál.

Bögözy bácsit ekkor már rég Felhősnyek hívták.

— Felhősny ur! — mondá a gróf szigoru tekintettel az összetöpreődött muzsafira — fiam szerelmes az ön leányába!

Bögözy bácsi zavarba jött, hebegett s bocsánatot kért a gróftól, hogy méltóságos fia szerelmes az ő leányába.

— Ön fiamat a színi pályára akarja csábítani. Ez ellen óvast teszek, mind magam, ugy nőm a grófné nevében is!

E percben felárult az ajtó s a grófné is belépett.

Bögözy bácsi elhalványodott, fehér lett mint a hó, szemei a grófnéra meredtek, nézte mint egy ktsertetet, karjait kiterjeszté s a meg-lepetés öröm és kétségbeesés hangján fölkiáltott:

— Drága mindenem! Ném! s térdre esett a grófné előtt.

Bögözy bácsi két napig feködt lakásán, nagyon beteg volt.

Juliskát hirtőban vitték Balkányi gróf kastélyába. A multkori libériás szolga ismét levelet hozott Bögözy bácsinak. — Remegő kézzel, kidüledt szemekkel olvasta:

azért, mert katolikus. (?? Szerk.) Horánszky indítványát halasztó természetűnek tartván, helyteleníti. Kívánja a közvetlenül választást és az izmos egyházmegyei kormányzatot, továbbá a katolikus iskolákkal való teljes rendelkezést. Az ülés délután két órákor végződött. Tovább folytatják a vitát.

Zmeskál vérvádja. Horowitz alsó-kubini főrabbi táviratilag azt jelenti ki, hogy ő Zmeskál képviselővel rituális gyilkosság lehetőségéről szóla s o h a s e m b e s z é l t és meg van róla győződve, hogy námesztói és turdossini kartársai s e m t e h e t t e k s o h a s e m olyan kijelentést, aminőt Zmeskál egyiküknek tulajdonított. Zmeskál beszédének egyéb részleteire reflektálni, egyértelmű volna a magyar szabdelyű szellem megsértésével.

Széchenyi-lakoma. A nemzeti kaszinó Vasárnap délután 5 órákor tartotta meg hagyományos kegyelettel a szokásos Széchenyi-lakomát. Az ezüstitől ragyogó, virágokkal gazdagon díszített asztalokat fenyves történelmi nevek viselői ülték körül. Az ünnepély szónoka, gróf Széchenyi Imre előtt magas viragmeivényen volt elhelyezve a tokaji borral megtöltött Széchenyi-billikom, mely ez alkalommal 37-edszer lett ültetve a «legnagyobb magyar» emlékére.

A beszéd, mely Széchenyi Istvánt egy új oldalról, szociálpolitikai szempontból világítja meg, rendkívüli hatást tett a szónokot minden oldalról elhalmozták szírcsekkivátokkal.

Az állami alkalmazottak adómentessége. A kereskedelmi miniszter törvényjavaslatot terjesztett a Ház elé, a melyben ki akarja terjeszteni az 1893. évi IV. törvény-cikkben az állami tisztviselőknek biztosított adóbeli kedvezéseket az állam több alkalmazottjára. Ez a kedvezés nem ró adót a fizetésnek arra a részére, amelyet a szolgálatdíj alá vonnak. Ebben a részben adómentességet fognak élvezni a főispánok és Budapest főpolgármestere, a kórházaknál, az örültekházánál, és a csendőrségnél alkalmazottak, valamint az egyetemi és műegyetemi professzorok, tanárságé és gyakornokok, továbbá az elemi népiskoláknál, kisdudóvónál és gyermekmenedékházaknál, kereskedelmi és ipari iskoláknál, a siketnémák és vakok intézeteinél, a bábaképzőknel, a balaton-füredi szeret-tháznál, az országos zene- és színművészeti akadémiánál alkalmazottak.

A képviselőház ülése.

A tegnapi — febr. 5. — ülésben Elnök: Perczel Dezső volt.

Az ülés tíz órákor nyílt meg.

A jegyzőkönyv hitelesítése után

Szereb György előadó bemutatta a véderő bizottság jelentését a honvédelmi miniszter évi jelentéséről. Kinyomtatását és szétosztását határozták el.

Hegedűs Sándor kereskedelmi miniszter törvényjavaslatot nyújtott be az 1896. IV. t. c. módosításáról, a bizottsághoz utasították.

Következett az

állami költségekvetés folytatólagos tárgyalása.

Rohonczy Gedeon a pénzügyminiszter két hét előtt tett ama jelentésének hatása alatt áll, melyben több millió adóhátralék törlesztéséről szólaok, melyet azzal okolnak meg, hogy több ezer család elszegényedett. A nép elszegényedéseinek kérdésével foglalkoztak a budapesti, aradi, szegedi kongresszusok. Ezek egyikén Zselénszky Róbert gróf beszédet mondott; melylyel a szóló egyetért, kivéve egy pontját, a határidőüzletet, mert mig Zselénszky a mezőgazdaság baját a fedezetlen határidő-üzletben, addig a szóló a tőzsdei fedezetlen határidő-üzletet eszköznek tekinti. Késnek tekinti, melylyel ha egy gyermek kezébe adják, az megvághatja magát, melylyel a gyilkos ölhet, de melylyel az orvos hivatva van az életet is megmenteni.

A szóló oly halk hangon beszélt, hogy az írói karzatra alig jutott el belőle valami. Csak azt hallották, hogy Zselénszky Róbert grófnak

egy fölolvásával foglalkozott igen szakszerűen és egy tudós száraz hangján. Az ember nem ismer rá a régi Rohonczyra, a kinek minden föl szólalása egy-egy szenzáció, nem ritkán parlamenti forrongás volt.

Egyebiránt a mai beszédet sem tartják egészen ártatlannak. A szabadelvű part a tőzsdei határidő-üzlet kérdé-ében meg van osztva. A régiék a határidőüzlet mellett kardoskodnak, az újak, a fuzióval beszarmazott elemek, a határidőüzlet ellen törnek. Es Rohonczy e kérdést hozta szőnyegre. A beszéd elején mindenki azt kérdezte.

— Agrárius-e vagy sem?

— Valószínűleg agrárius, mondták a hallgatói.

Kis idő múlva már ez a kérdés járta:

— Szabad kereskedelem-e ez vagy sem?

— Valószínűleg nem ellettsége a szabad kereskedelemnek sem, vélekedtek az emberek.

Egy órai beszéd múlva csüggedten mondta a hallgatóság:

— A jó ég tudja, melyik irányhoz tartozik.

Rohonczy azonban, mint gazda, még s inkább agrárius. Beszéde további folyamán kiemelte, hogy Németországban újra megenedtek a határidő üzlettel való eljárást, de bizonyos korlátozásokkal. A kormány ezt az al okolta meg, hogy veszedelmet lát az esetleges háboru kitörése esetere, ha a kormány nem volna képes gyorsan annyi gabonát beszerezni, mint a mennyire hirtelen szüksége van. Statisztikai adatokból mutatja ki, hogy Magyarország a mai buzavetés mellett egy közép-termetű véve, nem export, hanem import állam, azaz olyan ország, melyet végre is vámokkal kellene megvédeni.

Deben Rohonczy arra kérte a Házat, engedjen neki egy kis szünetet.

— Ki akarja beszélni az ülést? kérdezik a képviselők.

Az elnök 5 percre felfüggesztette az ülést.

A szünet után Rohonczy folytatta beszédét, melyet külsőben a gazdak érdeklődéssel hallgattak és elismerték róla, hogy sok érdekes dolgot mondott. Ohajtandónak tartotta, hogy a kormány éreztesse hatalmát azokkal, a kik, a mikor nekik tetszik, a buzát lenyomják. Tavaly megtette ezt a kormány azzal a ringgel szemben, mely a buzát összevásárolta, oly annyira, hogy a ring vezetője, a Haas és Deutsch-cég csaknem fizetéskeptelenné lett. Szell Kálmán iránt teljes bizalommal viseltetik és e bizalmát Szell politikai multjára helyezi. Bizik abban is, hogy kormánya a káros börze klikkeket megrendszabályozza. A javaslatot magát elfogadja. (Helyeslés.)

Rohonczy beszéde csaknem három óra volt, tehát majdnem az egész ülés folyamát kitöltötte.

Utána Juriss Mihály néppárti beszélt s panaszkodott, hogy vásárcsarnokra, vigadókra, színházakra van pénz, de templomokra nincs. Botrányosnak tartja, hogy a főváros a hitoktatóknak annyi fizetést sem ad, hogy mosásra és fűtésre sem telik nekik. Bezzeg telik pénz a vásárcsarnokra. (Derültség.)

Benyovszky Sándor gróf arra kéri a házat, hogy beszédét holnap mondassa el. A Ház beleegyezik.

A vitát a ma 10 órákor kezdődött ülésen folytatták.

KÜLFÖLD.

A köszénbányászok sztrájkja.

Ausszighból jelentik: Febr. 4-én három gyűlés volt összehívva; egy asszonygyűlés Muriaschein-ba és két nyilvános egyesületi gyűlés Tümmitz-be és Karbitz-ba. Az asszonygyűlést eltiltották. A német néppárti munkásszövetség karbitzi gyűlése egyhangulag olyan határozati javaslatot fogadott el, a melyben elítéli Schrammer szocialista képviselőt, aki egyenlenséget kelt a bányamunkások között. A gyűlés elnöke Hackel

következőképp formulázta a bányamunkások követeléseit:

1. A bányamunka képesítéshez legyen kötve; a tanulóidő három esztendő; 2. állami nyugdíj-biztosítás a bányamunkások hozzájárulása nélkül; 3. hat órai munkaidő; 4. béremelés; 5. az éjjeli munkások megszüntetése; 6. maximális tarifa a kőszén számára.

A gyűlést végül a hatósági képviselő osztatta föl.

Türmitzben a munkásképző egyesület rendezett gyűlést, a melyen Neumann Vilmos beszélt a sztrájkról és a sztrájk sikertelenségének lehetőségéről. Az utóbbi esetben — mondotta — a munkásoknak fejlesztőnek kell szervezetüket, hogy negy-öt év múlva előállhassanak követeléseikkal.

A transzváli képviselő útja. Leyds dr.-nak, Transzval-brüsszeli ügyvivőjének berlini látogatását sokan a békeközvetítéssel és a Delagoa-öböl kérdésével hozták összefüggésbe. Most, hogy Leyds tovább utazott Pétervárra, hivatalos német oldalról olyan dolgokat közölnek, a melyek azt mutatják, hogy Leyds terve nem sikerült. Kijelentik, hogy Németország a Leyds-szal folytatott beszélgetések után sem szándékozik eddigi irányától eltérni, sőt figyelmeztettek arra, hogy a sajtó és egyes emberek hagyjanak föl az Anglia ellen való izgatással, a mely oktan is, de meg veszedemes is. Ezek szerint Németország nem akarja közvetíteni a békét s Angliának a Delagoa-öböl megszállására vonatkozó tervébe sem avatkozik bele. Mindezek a körülmények pedig még jobban megerősítik azt a föltevést, hogy Délafrikára nézve német-angol titkos szerződés van, a mely kizárja, hogy Németország Angliának nehézséget gördítsen tervei elé.

A kínai dolgok. Az orosz Petersburg szkija Vjedomszti című orosz lapnak az a cikke, mely megozfoja a kínai császár haláláról és a pekingi palotaforradalomról szóló híreket, mint Londonból írják, ott nagy megnyugvást keltett, mert a kínai zavar rendkívül megnehezítette volna a kormány helyzetét.

Oroszország és Japán. Koreában nagy a versengés Oroszország és Japán között. Pétervárról jelentik, hogy Japán mindent elkövet, hogy Oroszországot Koreából kiszorítsa. Orosz diplomáciai körökben, írja a Novoje Vremja, nagyon kellemetlen hatást tett az a hír, hogy Japán az utolsó hónapokban Koreában egy nagy partot vett bérbe. Egy orosz diplomata arról is biztosít, hogy Japánban most oroszellenes agitáció indult meg, a melynek az a célja, hogy Japán és Kína szövetséget kössön — Oroszország ellen. Az orosz diplomata ezekből a dolgokból azt következteti, hogy Koreában nemsokára nagy zavarodás lesz s Oroszországnak energikusan kell föllépnie, ha szupremáciáját megakarja tartani.

A háboru.

Már egy hete, hogy Buller tábornok azt a nagy ígéretet tette katonáinak, hogy nyolcz nap alatt föl szabadítja Ladysmitht. Eleinte Londonban sem nagyon hitték el, hogy Buller ilyesmit mondott; de későbbben táviratok megerősítették, hogy Buller tényleg így nyilatkozott s az angolok ezért nagyról-napra vártak a harmadik nagy csata híret a Tuzela mellett. A mult szombatn jött egy távirat, hogy a Zulu-földön hirtelen erős angol hadsereg tünt föl, a mely ebből az irányból akar Ladysmithhez közeledni. S minthogy Buller eddig alig adott magáról életjelt, sokan azt hitték, hogy a Zulu-földön megjelent sereg Buller serege, a mely Spearmans-Kampból nagy gyorsasággal keletre ment s ott kelt át a Tuzelán. Később azonban arra a meggyőződésre jutottak az emberek, hogy Buller nem mehetett a Zula-földre, először mert Ladysmith-t megközelíteni onnan is igen bajos, másodszyr mert nem forgácsolhatta szét erejét ugyanakkor, mikor harmadszor is döntő csatára készül.

Valószínűbbnek tartották ezért, hogy az

ujjonnan érkezett csapatokból küldtek ki nehányat a zulus földjére, hogy az elienséget ott is foglalkoztassák s Joubert kénytelen legyen egyrészt a Tugela mellől, másrészt Ladysmith alól elvonni sok katonáját, hogy Buller újabb támadásával könnyebben boldoguljon. Amde az angolok a zulu-földön nem értek el semmit; a burok megelőzték őket; megszállták a Zuluföld nyugati hegyláncát, mely elzárja az utat Transzval és Ladysmith felé, sőt maguk betörték a Zuluföldre s el is foglalták már a zuluföldi kormányhivatal székhelyét. Erről az oldalról, a Zuluföld felől tehát alig nyomulhatnak már elő az angolok. Ujabbán érkezett táviratok szerint Buller a múlt pénteken átkelt egész seregével a Tugelán, a folyó felső részén s most Ladysmith felé nyomul előre. Eléri tényleg Ladysmith-t, hogy szavát beválthassa avagy újabb meglepetést tartogatnak számára a burok, — nagyon rövid idő alatt ki fog derülni.

A harcztér más helyeiről semmiféle nevezetesebb hír, mintha a hadi operációk mindenütt megakadtak volna. Londonban egyébként az újabb csapatok megerkezéséig sem a Fokföldről, sem a nyugati harcztérről nem várnak újabb tudulást, csak Buller újabb támadásának az eredményét várják nagy izgatottsággal.

Angol nagylelkűség. Fokvárosból jelentik: Pretorius bur parancsnok az utóbbi csaták egyikében veszedelmesen megsebesült s az angolok fogságába esett. Felesége azzal a kéréssel fordult Roberts tábornaghoz, hogy férjét bocsássa szabadon. Roberts ezt a kérést a legudvariasabb módon teljesítette. (Talán felgyógyulásához nincs remény, vagy ez esetben is harcképtelen, tehát az angoloknak többé nem árthat?)

Színház.

III ik Richard.

A tegnapi Schakespeareest üres ház előtt folyt le. Határozottan hisszük, hogy ha a szezonban még lesz hasonló színhazi est, szintén üres ház előtt fog lefolyni. Mert akárhogy erőlködünk, agítunk a klasszikus darabokat nem szereti a közönség.

Tegnap este különben újra jó esteje volt B a r t h a Istvánnak, ki a czimszerepet elismerésemelől lelkesedéssel és ambícióval játszotta meg.

Utána mindjárt Szacsavay Sándor érdemel dicseretet intelligens színeszre valló perfect játékaért. Jók voltak Komjáthyé, Komjáthy, F. Csigaházy Etel és főleg Tanay, ki napról-napra nő a debreczeni közönség előtt, amely őt különben nagyon szereti.

Színházi műsor.

Kedden, február 6-an «B» bérletben Sulamith.

Szerdán, febr. 7-én «C» bérletben Folt, a mely tisztá.

Csütörtökön, február 8-án «A» bérletben A gésák, vagy Egy japáni teaház története.

Pénteken, február 9-én «B» bérletben ujdonságul először Az állatszoliditónó. Vigjáték 3 felvonásban.

Szombaton, február 10-én «C» bérletben A görög rabszolga.

Vasárnap, február 11-én két előadás: Délután A Baba.

Este: bérletszünetben: Argyil királyfi és Tündér Ilona.

H I R E K .

A kamat.

Nemcsak a dalban van poézis,
Költői minden, a mi szép,
A kamatlábról verset írni
Nem költőtlen semmikép! . . .
Én nem vagyok nagyon érzékeny
És mégis a hír úgy meghatott,
Hogy Mekkanban, a drága Bécshen
Leszállították a kamatot,
E hír — ismétlem — meghatott . .

Négy és fél perczent nem cseng oly jól,
Mint lanya éjjel s holdvilág,
De többet ér így szimpla szónak,
Mint egy kötetnyi szóvirág.
Oh irtam én alanyi verset,
Tan többet, mint ötöt, hatot,
A l á b a k j ó k , de a kamatláb
Hatása sokkal szebb nagyobb,
Ugy meghatott, úgy meghatott . . .

Én nem kapok ugyan már kölcsönt,
Még adni sem hamar fogok
És ha számot vetek magammal,
Öröme sincsen túl sok ok.
És mégis szép úgy elgondolni:
Négy és fél perczent a kamat,
Négy és fél perczentre kapnék pénzt.
Az az kaphatnék, mert szabad,
Csak a ki adjon nem akad . . .

Az tesz engem nagyon boldoggá.
Hogy mást tesz boldoggá e tett.
Hiszen már a tönk szélén álltak
A szegény tőkepenzesek.
Hat perczentert pénzük nem kellett,
Most már adós akad,
Nem hal meg a vagyonos osztály,
Élénk az üzlet és szabad:
Négy és fél perczent a kamat! . . .

Bandi.

* **Uj gyár Debreczenben.** Hegedüs Sándor miniszter, mikor Debreczenben volt, maga tett említést egy gyárról, mely Debreczen gazdasági életébe a legelőnyösebben illeszkednék bele. Ez pedig, a husfeldo gozo gyár. — Tegnap értekezlet volt ez ügyben a városházán. Az értekezleten Lestyánszky miniszteri tanácsos elnökölt. — Maga a miniszteri tanácsos fejtegette, hogy milyen fontos, Debreczen gazdasági és kereskedelmi életére egyaránt jelentőségteljes intézmény a husfeldo gozo gyár létesítése. Az lenne ennek a célja, hogy a hizlalt sertések husa, szalonájára feldolgoztassék s bármilyen zárlatok legyenek is a sertésekre, az így feldolgozott anyagok szabadon és minden akadály nélkül legyenek kiszállíthatók a külföldre. Az értekezlet belátta a gyár létesítésének fontosságát s kimondta, hogy a szükséges előintézkedések teljesítésére felkéri a városi tanácsot.

* **Az udvar Budapesten.** Bpestről jelentik, hogy Ö Felsége e hó 14-én 3 heti tartózkodásra Bpestre jön, mely idő alatt hétfőn és csütörtökön kihallgatások lesznek. Több udvari ebéd is lesz.

* **A tanács és a népkonyha.** A városi tanács régi gyakorlathoz híven ujevi jegyeket köszített. A múlt évben ezek után befojt összeget a szegények pénztárába utaltak. Az idén azonban a tanács úgy határozott hogy a befolyó összeget a népkonyha javára foreitják, A jelek beváltása már meg is történt s a rendőrség 354 kor. 60 fill. mint befolyt összeget betérjesztette a tanácshoz. A tanács, régebbi határozatához híven, ezen összeget a népkonyha javára adta ki.

* **Stefánia özvegy trónörökösne** — mint jelentik — megvette a Baden mellett Tribuswinkelben Dobhoff báró kastélyát s legköze ebb végbemenő második esküvője után az év egy részét ott fogja tölteni.

* **Felügyelő-bizottsági ülés.** Az országos tanítói arvaház felügyelő bizottsága az arvaház irodahelyiségében gróf Dégenfeld József főispán elnöklete alatt ma d. u. ülést tart.

* **Nagy idők tanuja.** Alpesteri Balogh Antal 1848—49 es honvédhadnagy, nyugalmazott városi kiadó tegnap Szegeden meghalt. Az öreg honvéd hetvenhárom éves volt.

* **Az adózó Debreczenben.** Debreczen polgársága január hó során állami adó fejében 44,591. kornna és 82 fillért fizetett be

Járea adóban befizetett 9390 korona 81 fillér, községi pótdóban 4045 korona 50 fillér, ebadóban 181 korona. tüzi váltáság czimén 352 korona 82 fillér; más apróbb adók czimén befizetett közel 2000 korona.

* **A király kulacsa.** Egy czeplédi kádárlegény, S z e b e r é n y i Ferencz a neve, uj esztendőre cifra vadászkulacsot faragott a királynak. A mesterien kidolgozott kulacsban ötféle italt lehet tartani s csak a nyakát kell megcsavarni, hogy az ital változzék. A kulacson elől a magyar korona alatt e fölrás olvasható: Boldog új évet a mi jó királyunknak 1900. A másik oldalon pedig ez áll: Áldásos és békés uralkodást I. Ferencz József ő felségének. A lojális kádárlegény fél-évig dolgozott a pompás ajándékon.

* **Erber Vilmos temetése.** Általános, mely részvét közt kísérték ki ma délelőtt 10 órakor E r b e r Vilmos kihült tetemeit az izz temetőbe. A gyászszertartást a háznál Krausz Vilmos főrabbi végezte, aki emelkedett szellemű beszéddel bucsuztatta el a halottat. A temetésen képviselve volt Debreczen város, több pénzüntézet és az izz. jötekonysági egyletek. Fél tizenegy óra körül indált meg a gyásznép. A gyászköcsi mellett hat városi hajdu haladt teljes díszben. Mikor kiértek a temetőbe a család mégegyszer elbucszott a kedves halottól, s a göröngyök ráhullottak a koporsóra, elfedvén. Erber Vilmos holttestét örökre. — Legyen neki könnyű pihenése.

* **Aranylakadalom.** Szentesi Mihály polgártársunk ma este ünnepli szűk családi körben nejével Horvát Juliánával egybekelésök 50-ik évfordulóját. A szép ünnephez a nagyszámu ünneplő közönség jókivánsága fűződik.

* **Dr. Gergely György kinevezése.** A kolozsvári Ferencz József egyetemi körnek múlt évben működőt jeles és nagymunkásága elnöke dr. Gergely György a debreczeni kir. táblához díjas joggyakornoknak kinevezetett.

* **Komjáthy kauziója.** A szegedi színházra annak idején Komjáthy debreczeni szinigazgató is pályázott, még pedig eredménytel. Később azonban visszalépett és Szeged város megtagadta az ötezer forintot tevő kauziójának visszaadását. Komjáthy pörrel elelt és visszakövetelte az óvadékát. A bíróság most Komjáthy kérésének helyet adott és kötelezte a várost a kauzió visszaadására. Ezen ítélet szerint Szeged város lett a pörvesztes a debreczeni szinigazgatóval szemben. Az ítélet indokai körülbelől azt mondják, hogy a kauzióknak nincsen foglalószertü természeté, továbbá, hogy Komjáthy nem is irt alá a színházra vonatkozó szerződést.

* **Debreczen egészségügye.** Debreczen város közigazgatási bizottsága tegnap délután D é g e n f e l d József gróf főispán elnöklesevel ülést tartott, amelyen Sárvary Gyula főorvos előterjesztést tett a város m. havi egészségügyi állapotáról. A jelentés szerint a közegészségi viszonyok a m. hóban általában jók voltak, amennyiben megbetegedések, mint halálozások kevés számmal fordulnak elő. A megbetegedések leginkább a légző szervek hurutos és lobos bántalmaiból állottak. — De voltak ragályos betegségek közül influenza, kanyaró, vörheny, hasi hagymáz; és roncsoló toroklob esetek, többnyire szelid lezlyás mellett szórványosan észleltettek. Hasi hagymázban két, roncsoló toroklobban egy haláleset fordult elő. A csonka-utcai elemi fiúiskola, a tanítócsaládnál jobban fölmerült vörhenybetegség miatt bezárattott. A Jókai utcai iskola pedig a növendékek között fellépett kanyaró betegség miatt bezárattott. A születések 32 esettel multak felül a halálozások számát.

* **A közlékeny betörő.** A detektívek elfogták a Teleki-téren egy legényt, aki különféle drága ruhaneműt kínálított megvételre. Eleinte szabadkozott, hogy becsületes uton szerezte a holmit, de a főkapitányságon úgy vallott, mint a parancsolat.

— Hogy hívják? kérdezte tőle a rendőrsz.

— Takács Ferencz a nevem.

— Mi a foglalkozása?

— Kőműves vagyok és betörő.

— Nagyon helyes, már most mondja meg hol szerezte ezt a sok ruhaneműt.

— A honvédegyalagsági kaszárnya kintjában.

A kihallgatás véget ért s Tanácsnak alá kellett volna írnia a jegyzőkönyvet, mert most így kívánja az új törvény.

— Nemirom alá, makacszkodott a betörő.

— Miért?

— Mert még egyéb mondanivalóm is van.

— A múlt hónapban e lejőzököttem a vigadóban és éjszaka összeszedtem, a mit találtam a kávéházban.

— Hat még?

— Ez a legérdekesebb. Havas este volt s én a Kerepesi-uton sétáltam, a mikor szembe jött velem egy csinos nő. Életemben sok vörös haját láttam, de olyan tulivöröset, mint az övé volt, még sohasem.

— Térjen a tárgyra.

— Rátértem. A tárgyat, egy csinos dobozt, a kezében tartotta. Meglátni és elragadni egy pillanat műve volt. A dobozban egy aranyóra és egy fekete bros volt. Itt van róluk a zálogcédula.

A jókedvű betörő rögtön letette a korpuz deliktit, aztán kíváncsian kérdezte:

— Pardon, megtudhatnám-e, hogy a vörös hölgy tett-e följelentést?

— Nem tett.

— Bizonyosan megtetszettem neki.

A rendőrség átadta a háromszoros betörőt a vizsgálóbíróknak.

* **Öngyilkosság.** A helybeli közkórházban egy öngyilkos jelölt van ápolás alatt. Sz. G. h.-nánási ev. ref. tanító ez, aki elkeseredve az asszonyok által szárnyra adott pletykáktól, meg akart szabadulni az élettől. — Szájába lőtt egy pisztolylyal, de a golyó megakadt a szápadlásban s eszméletlenül szállították be a helybeli kórházba, ahol alapos gyógykezelés alá vetve, az orvosok reménykednek, hogy mielőbb meggyógyulva fogja itthagyni a közkórházat.

* **Presbyteri gyűlés.** Az ev. ref. egyház presbyteriuma a f. febr. hó 4-én el nem intézett ügyek tárgyalása végett f. febr. hó 7-én Szerdán d. u. fél 3 órakor másodszeri meggyűlést tart, melyen tehát az egyházi törvények 30 §-a értelmében a jelenlevők többsége határoz. Debreczen, 1900 febr. 5. Az elnökség.

* **Dráma a tengeren.** A Remus nevű hamburgi gőzös, mely Filadelfiából Aarhusba ment kukoricaszállítmányon, Horens-Ren közelében zátonyra jutott. A legénységnek tizennégy tagja a tengerbe fullt, a többiek, a kik a hajón maradtak, két hétig száraz és nyers kukoriczán és tengervízen éltek, míg a Nordsoén hajó föl nem vette őket. A kapitány nem várta meg a segítség megérkezését. Agyonlőtte magát.

* **Első Leánykiházasítási Egylet m. sz.** F. é. január hóban 1284 jutalékrész irattott be és nászjutalékok fejében 38.989 kor. 85 fillér fizettetett ki. Debreczen és Hajdúmegye vezérképviselője **Baum Miksa** Miklósu-telezta 11 sz.

* **Szerencsétlenség a si neken.** Halállossá válható szerencsétlenség történt tegnap délután egy szegény fuvarossal. Juhos János szekeres fat szállított be a faraktárból a városba. A fával telt szekérrel, a mint a vasúti sineken — a Kossuth-utca végén — at akart

haladni, a szekér nagyot dőczenet és lefordult róla. Juhos oly szerencsétlenül bukott le, hogy a kerek a nyakán mentek keresztül. Eszméletlenül maradt a helyszínen és az arra járkálók emelték fel a földről. Rendőrt hívtak elő, a ki a közkórházba szállította Juhost, aki most ott élet-halál közt lebeg. A bekövetkezett szerencsétlenségért senki sem vonható felelősségre, mert azt Juhos gondatlansága idézte elő.

* **Tűzvész Newyorkban.** St.-Louisban, a kereskedők városnegyedében óriás tűz pusztított. Egész sor ház gyuladt ki s a többi közt a német-amerikai bank épülete is leégett. A kárt körülbelül 2 millió dollárra becsüik. — Ember halál is történt: két tűzoltót a leomló falak temettek el, egy harmadik valószínűleg benne egett az egyik házban.

* **Mócsa II.** A botrányos hírre vergődött komárommezei Mócsa községnek, hol paratlan brutalitással kizárták a győztes fogott embereket, párja akadt az aradmezei Kertész községben. Itt, mint nagy-butytini tudósítónk írja, — a mócsai dolgokhoz hasonló eset történt a múlt hónap 15-én Móróc Miklós ottani lakost lopással vádolták s a község bírása Hada Melentin azonnal kiadta a rendeletet, hogy be kell fogni a tolvajt. — Még aznap elő is állították Móróc Miklóst, aki nem akarta bevallani a bírónak, hogy ő a tolvaj. Hada községi bírósági kiadvallatásról, ugyanazon módon járt el, mint a Szabó Kálmán szolgabíró ur ott a messze Mócsán, és az éjjeli örökkel kényszerítte a bíróságot, hogy a bíróságot kényeskedvére vallani. A kivallatásról udomást szerzett Móróc Miklós felesége is és elment a község házára, hogy valahogy megakadályozza urának kizáratását. Mikor szép szavakkal férje kibocátását kerte, minden további szónélkül ki dobta a kertet az asszonyt. A kertesi vallatásnak meg is van már az eredménye, mert Móróc Miklós tegnap a bíróságot kényeskedvére melyeket a kertesi bíró utasításából az ottani éjjeli örök ejtették rajta. Felhívjuk most a hatóságok figyelmét a lelketlen és gaz Hada Melentinre, ki valószínűleg megirigyelte a mócsai emberkinzók diktóságát.

* **Nagyot hallás.** Egy gazdag hölgy, a ki a nagyot hallás és fülzugástól O. Nicholson művészi füllobja által meggyógyult, annak — illetve intézetének — 20.000 márkát ajándékozott, hogy ezen pénzből olyan süketek és nagyot hallók, a kiknek nem engedik anyagi viszonyaik, hogy a füllobot beszerezhessék, ingyen láttassanak el. Levelek címzendők: «Institut E. W. Nicholson «Longcatt» Gunnersburg, London, W. England.»

ÜZLETI KÖNYVEK rendkívül dus választékban minden versenyt kizárólag legolcsóbban kaphatók Hoffman és Kronovitz könyvnyomdájában, a főpostával szemben.

Mulatságok.

* A függetlenségi párt bálja.

Nem rég zajlott le a Bikában a függetlenségi kör pompás mulatsága, s ime február 24-ikére, farsang utolsó szombatjára ismét kilátásba van helyezve egy olyan mulatság, melynek hamisítatlan magyaros jellege, pompás sikere évek óta ismeretes közönségünk előtt.

Február 24-én lesz ugyani a függetlenségi párt, a mi pártunk bálja.

A ki igazi magyar mulatságon akar részt venni, az készüljön e napra. Jó

kedv, vigasság fogja uralni e napon a Bika fényes dísztermét, deli magyar ifjak és leányok fogják lejteni a magyar tánczok végtelen sorozatát.

A mulatságon ott lesz szeretve tisztelt képviselőnk, **Thaly Kálmán** is. Legyen tehát ott minden magyar ember, s legyen előtte emlékeztetés az a magyar mulatság, melyet a debreczeni szívvvel lélekkel magyar függetlenségi párt rendez.

* **Főiskolai énekkar Margitán.** A margitai ev. ref. egyház pénztára javára az ottani egyház tanács a Margit szálló dísztermében gyönyörűen sikerült mulatságot rendezett vasárnap, meghívták ezalkalomra a debreczeni főiskola énekkarát, melynek énekszámai s pár szavaltat képezték az estély műsorát. A kirándulás utjánac meglehetősen nagyságára tekintettel az énekkar igen természetesen teljes létszámában nem vehetett részt e hangversenyek, de az így, jóformán csak képviselőleg megjelent kántus is valószéggal dicsőséget szerzett a debreczeni és kollégiumnak. Az énekkar jó híre nagy vonzó erőt gyakorolt nemcsak a margitaiakra, de az egész vidékre is, s vasárnap este a Margit szálló nagyterme zsúfolásig megtelt az érdeklődőkkel. Balogh Gyula, Bereczky László, Holló József, Kádár Daniel, Nagy Gyula, Pásztor Imre, Szabó Lajos, Szathmáry Imre, Szabó Elek, Tóth István, Török Vincze, Szücs Sándor, és Varga Gedeon, mint a főiskolai énekkar tagjai. «A tihanyi echo»-hoz cz. dallal nyitották meg az estély műsorát. Ugy ezt, mint többi énekszámaikat («Kurucz nóták», «Kossuth induló») a közönség lelkes tapsvihara jutalmazta és megkeltte azokat ismételnők. A műsor többi számai is meghívott vendégek szerep számai töltötték meg. Szómbathy István hitanhallgató nagy hatást keltve szavaltta el a «Csaky Lóra» című költeményt s szavaltatát a közönség hosszantartó zajos tetszésnyilvánítása követte. Boross Lajos pedig monológot adott elő, amelyvel hangos jókedvre derítette a hallgatóságot s a zajos óhajnak engedve megtöltötte azt egy másikkal is. Hangverseny után táncz következett, amely a reggeli órákig tartott. Igazán büszkén tekinthetnek a rendezők s azoknak fardhatatlan, buzgó vezetői dr. Buder Ferencz, Balogh Ferencz és Szabó Lajos elnökök a lefolyt mulatság eredményére, mely nemcsak a legszebb dícsereket, — de a legszebb anyagi sikerrel is dicsekedhetik, mert e mulatság több mint 150 frt tiszta jövedelmet eredményezett.

Behívó. Van szerencsénk a folyó 1900. évi február 25-én azaz farsang utolsó vasárnapján a «Korona» című tánczteremben és az összes helyiségében rendezendő zártkörű nagy álarczos és jelmezes tánczestélyre kívül címzett urat s becses családját tisztelettel meghívni. Schaf János és a rendezőség. Belepti díj: (személyenként érve) ifjaknak 80 krajczar, hölgyeknek 1 kor. 60 fillér, szülőknek 160 fillér, gyermekeknek 40 fillér. Kezdeté este 7 óra 1 perczkor — vége, a mikor jól esik. Jegyek előre is válthatók a rendezőség tagjainál vagy aznap a pénztárnál reggeli 8 óra tól, előre váltott jegyek (20 kr. 40 fillérrel olcsóbbak). Kezdeményes jegyek aznap este 6 óráig válthatók. Az álarczosok kéretnek tiszta jelmezben megjelenni. — Az álarczosok egymást, vagy az álarczosokat a nem álarczosoknak bántani tiltva van.

Mulatságok sorrendje:

Február 7-én. Máv. altisztek bálja a Bika szállóban.

Február 10. A veres-kereszt egylet mulatsága a «Bika» szállóban.

Február 11-én A cipész ipartársulat tánczsal egybekötött társasvacsorája az «Arany Bika» dísztermében.

Február 17. Az izr. nőgyelet bálja a «Bika» szállóban.

Február 18. Iparos ifjak önképző egyletének bálja a «Bika» szállóban.

Február 24-én A függetlenségi párt bálja a bika szállodában.

Marczius 3-án szombaton: A kereskedő ifjak táncmulatsága az Arany Bika szálloda disztermében.

Marczius 15-én az 1848/49-es honvédek bálja a Korona vendéglőben.

Marczius 15-én. A Petőfi dalkör társas vacsorával egybekötött estelye az «Arany Bika» szálloda disztermében.

Egyház.

Szép lelkesválasztások. — Az enyingi ref. gyülekezet Szücs Zoltánt, a földesi ref. gyülekezet pedig Karácsony Imrét választotta meg egyhangúlag lelképásztorává. — Felemlítjük e választásokat, mert mindkettő oly szép gyülekezeti halálról tesz tanúbizonyságot, a mely ma már — fájdalom! — csak ritkaság számba megy. Mindket választásnál az apák jó emlékezete s az irántuk érzett bala vezérelte a gyülekezeteket, mert Szücs Zoltán fia az enyingiek szeretve tisztelt s csak nem regen elhunyt papjának Szücs Jánosnak. Karácsony Imre atya pedig, Karácsony Mihály 40 éven át volt kedves tanítója a földesieknek.

Szép, nagyon szép dolog az, a mikor a gyülekezetek halálával és szeretettel emlékeznek egykori vezetőikre s ez érzelmek által vezéreltetve, azoknak fiaiban is jutalmazták az elhunytak érdemeit. Bár csak minél több ilyen örömdetes tényről emlékezhetnénk meg! — Az új lelképásztorokat a bizalom és a szeretet fogadja hivatalukban és ez azt a kötelességet rója rájuk, hogy az apák jó emlékezete s gyülekezeteik bizalmára érdemeikké is igyekezzenek tenni magukat, hűséges és szeretetteljes munkálkodásuk által. Nem kételkedünk benne, hogy erre törekedni is fognak, s a kegyelemnek Istene bizonyára meg is áldja őket szerető gyülekezeteikkel együtt.

IRODALOM.

Baranczevics Sz. Kázmér Két asszonya. Regény. Szabó Endre az orosz irodalom lelkes átültetője, újabb író vezet közönségünk elé. Baranczevics Sz. Kázmér neve kétségtelenül ép oly gyorsan fog népszerűvé válni nálunk mint Csehov, Gnyevics és azok az orosz elbeszélők, a kikkel az utóbbi években alkalmunk volt megismerkedni éppen a Franklin-Társulat révén, melynek kiadványai között sűrűn szerepelnek az új orosz irodalom termékei. A Két asszony története egy rendkívül érdekes mese körül forog, melynek szálait az író igen ügyesen bogozza egy kis hivatalnok lelete körül. Az orosz kishivatalnok élet hájzalnyira hasonlít a miénkhez, a mi annál nagyobb érdekességet kölcsönöz éppen a magyar olvasók előtt, e jeles műnk. A mese folyamán az az egészséges realizmus és jellemző erő kapja meg az olvasót, mely az orosz írókat minden irodalomban megkedvelheti. Egyébiránt pedig a renyv abszolut becsere nézve elég legyen annit felemlitenünk, hogy azt az orosz tud. Akadémia a Puskin-féle nagy díjjal tüntette ki. A két kötetes regény ára 2 forint (4 korona).

CSARNOK.

Mariette haja.

— Francia elbeszélés. —

De szép és hosszú volt a kis Mariette szőke haja! Hány husz esztendő szerelmes legényke álmódzott róla. Álmódzott mindaddig, míg Mariette egyszer csak férjhez ment. Jeant választotta ki magának, egy derék fiut, aki nálánál nem sokkal volt idősebb; szivből tudott kaczagni és az étellel szemben oly tiszteletlenül viselkedett, hogy pompás karrikatu-

rákat rajzolt róla. Mert hát ez a szeleberdi ifju ügyesen bánt a rajzonnal és nagyon bizakodott benne, hogy ez az ügyessége pénzhez és hirhez fogja segíteni.

Mariette és Jean tehát házastársak lettek de sem az egyiknek, sem a másiknak nem volt egy fillér vagyunkája. Az esküvő után egy nappal Jean akutatta zsebeit és három frankra akadt.

— Ezzel ugyan nem sokra jutunk, mondotta, de nem sokáig töprengtet.

Harmadnap varattal betoppant a szerecsse, ötszáz frank képében, melyet egy vidéki nagybácsi küldött nászajándéknak. Az ifju pár eleinte fényes terveket kovácsolt, és ha nem gondolt arra is, hogy Párist megvegye, ez csak azért történt, mert a nagy várossal nem tudtak mit csinálni. Elsőnek Mariette ocsudott föl e mámorból.

— Add ide a kincset — mondotta — én leszek a pénztárosunk. Takarékoskodjunk és gondoljunk a jövőre is.

Jean királyi fölöttséggel átadta a pénzt és attófogva teljes bizosszában érezte magát. Csak egy dolog nyugtalanította valamelyest. Ha lement az utcára és belenézett a kirakatok tükrövegébe, úgy tetszett neki, mintha valami nyarspogárhoz hasonlana és olykor megtapogatta magát, vajon nem nő-e már a poczakja? Ilyenkor rohanni kezdett az utcán, hogy megsoványodjék, sőt néha munkát is keresett... későbbre.

Két hét múlva Mariette olykor-olykor valami nyugtalanságfiét érzett. Mégis csak csodálatos volt: úgy látszott, mintha az ötszáz frank el akarna fogyni! Itt boszorkányságnak kellett történnie! Mariette elgondolkodott, sokáig tusakodott önmagával s aztán komoly elhatározásra jutott.

— Tudod-e, — mondotta egyszer este Jeannak — hogy egy hét alatt állást kell találnod.

— Én nem bánom. De mit jelent ez a komoly arcz! Talán fogytán van a pénzünk?

— Debogy, dehogy! De hát mégsem járja, hogy egy férfi folyon henyélen.

— Igazad van, de hiszen keresek is állást csakhogy most bajosan találai.

Ismét e telt egy hét s most már Mariette nagyon megijedt. Az éhség megzörgette ajtajukat. De azért Jeannak el nem arult semmit, hiszen tudta, hogy a jó fiu nagyon törí magát valami állás után.

A fiatal asszony csodáit művelte a takarékoságnak és egy hét alatt oly ügyességre tett szert, hogy Jean, aki még mindig állást keresett, nem vette észre a jól-rosszul eltakart szomorúságot.

De végre is fölvirradt egy reggel, amikor Mariette — Jean éppen elmenő hazulról — kis híjja, hogy sirva nem fakadt. Száz sous... csak száz sous-ja maradt, tán elég mára és holnapra, de azután... Mariette fölöltözött, sűrűn sóhajtozva. Amikor a tükör előtt felkötötte haját, észrevette, hogy már nincs hajtűje.

— Isten neki — mondotta szomoruan mosolyogva — még egy kiadás!

Lement az utcára és benyitott a sarkon levő fodrászhoz, hogy két sousért egy csomó hajtűt vegyen.

A hajművész éppen egy szőke hajfonaton babrált, mely egy fakoponyára volt ráerősítve.

— Nagysádnak az ilyesmire nincs szüksége — mondotta az udvarias fodrász — Mariette hajára pislantva.

— Bizony nincs — szolt a fiatal asszony — s ez jól is van így, mert a vendéghaj drága jószág lehet.

— Hm, hm, tán huszonöt frank!

— Ne mondja?

— Bizony. Hiszen a munkát meg kell fizetni.

— Persze. De maga a haj is kerülhet valamibe.

— Meghiszem. — Ez itt tizenöt frankot ér.

— Tizenöt frankot? Hát mennyire becsüli az enyémet!

Mariette kihuzta fésűjét és gyors mozdulattal lebecsátolta gyönyörű haját.

— Teringettét — mondotta a fodrász — ez aztán haj!

De aztán üzletet sejtve óvatosabban folytatta:

— Hát hiszen ez megérne — jól megfizetve — száz frankot. Eladja?

— Ma még nem — válaszolt Mariette, gyorsan feltűzve haját. — De talán pár nap múlva. Egy idő óta gyakran fáj a fejem.

— Hiszen nem kell mindjárt az egészet levágunk. Gondolja meg, hogy kicsiben is vásárlók.

— Jól van jól. Majd meglátom.

Mariette kis-é elgondolkozva tért haza. Jean már otthon volt és vidáman reggelizett.

— Tudod-e, — kérdezte Mariette kacagva — hogy odaienn a fodrász micsoda ajánlatot tett nekem?

— Nem!

— Száz frankot kínált a hajamért,

— Megbolondult az az ember?

— No, no, ha egyszer nem volna pénzünk, jó lesz ez a kibuvó.

Jean erre szőnyen megharagudott és dühösen bangozta, hogy csak asszony agyában teremhet ily örült idea.

Marietta mitsem felelt.

Két héttel később, amikor éppen fésülködött, Jean, aki reg e felejtette az egész dolgot, betoppant a szobába. Ráhajolt a feléségére, megcókolta üde nyakát, majd meglepetve mondotta:

Ejnye d kütönös. Szinte azt mondhatná az ember, hogy kihull a hajad.

— Azt hiszed? — szolt Marietta s gyorsan feltűzete haját, — Igen úgy látszik, hogy egy idő óta csakugyan kihull.

— Hat mért nem veszel valami hajvizet?

— Eh, nem érdemes!

Nyolcz nap múlva, amikor Jean az ágy fölé hajlott, hogy Mariettének, aki aznap kissé lustalkodott, jó reggelt kívánjon, hirtelen fölkiáltott:

— No de ilyet! Hiszen a hajad mind kihull, sőt azt mondanám, már alig is van.

— Igen, igen — felelt Mariette, fejet a párnák közé szorítva — mindjobban kihull. Nos, ha már nem lessz, legföljebb nem fogsz szeretni.

— Ej, te gonosz, azért a szóért megérdemelnéd, . . . De légy nyugodt, ha ma megléssz az az igeret állás, újból megövesztem a hajadat, kezekedem érte!

Delben hazajött Jean, oly rohanvást, hogy szinte bezuza az ajtót.

— Megvan! — kiáltotta, — kész az alku. Ugy-e, mindig mondtam, hogy tehetséges ficzkó vagyok.

Megvan az állás, havonként háromszáz frank. És a felét már előre kifizették. Ide néz, aranyban uszom.

Valóban pompás jelenet volt, amikor a büszke Jean öt louisdort dobott az asztalra.

Mariette meghatottan nézte féjecskejét, de egyszerre elkáltotta magát:

— Uram istenem, hát ez a sok kis üveg mit jelent,

— Ez arra való — felelt Jean — hogy a nagyságos asszony haját szépen megnöveszse. Tizenhét üvegeske; kifosztottam a legfőmobb patikákat.

— És ezért pénzt adni?

— Potom ötven frankot.

Marietta ugyancsak megijedt

— No, igazán pokoli dolog.

— Hogyan,

— De hiszen az én hajamnak eszeágában sincs, hogy kihulljon. Ide néz!

És két kezével megfogta szőke hajfonatait s egészen felhuzta a fejé tetejére. A mikor zedig Jean meglepetésében szólni sem tudott, hangosan kacagni kezdett.

De Jean egyszerre fölcsudott s váratlan meglepetésből:

— Lehetetlen — mondotta izgatottan.

— Ugyan miért? — felelt Mariette.

— Le van vágva . . . És te apránként levágtatad.

— Bizony isten! Hiszen valamiből csak meg kellett élnünk, ha már egy hónap óta semmink sem volt.

Jean szóltanul keblére vonta feleségét és homlokon csókolta. Mariette pedig, miközben lassan kibontakozott az ölelésből, úgy érezte, hogy két nagy könyecsepp hull a hajára.

— Milyen bolond vagy, uracskám! — mondotta nevetve. — Hajam ismét kifog nőni, n ugodt lehet-z. Hiszen oly két csöpp víz hullott rá, mely többet ér, mint mind a tizenkét üvegcsekéd.

Az Echérat-kastély kocsisa.

A kocsizást bármely társadalmi osztályhoz tartozó ember üzi is, nincs veszedelem híján. Kitéve az időjárás minden változásának, legyen az szél, eső vagy hó, a nappal vagy éjjel bármely órájában, el kell viselni, s így gyakran áldozata lesz egy nem könnyen kiheverhető meghülésnek. Ily eset fordult elő egy huszonnégy éves Lamant François nevű ifjunál, a ki az Echérat kastélyban (Haut-Vienne) kocsis. Hat hónapig veszedelmében meg volt tanadva egészsége. Nagy gyengeség vett erőt rajta és rossz gyomra amit roppantul szenvedett. Heves fájás megfosztotta álmától és étvágyától. Vére annyira gyengült, hogy ha nem látott volna rögtön egészsége helyreállításához, bizonyosan vérszegény lett volna. Mely eszközt alkalmazta, hogy vérét helyreállítsa s hogy eltüntesse szenvedése okozóját? Levele erről beszél.

— Nem lehetek önöknek eléggé hálás kitűnő Pink-Piluláiért, a melyeket alkalmaztam, s a melyek csudálatra méltó hatást eredményeztek.

Több mint hat hónapig szenvedtem; makacs gyomorfájás s az ehhez járuló szörnyű fájás és általános gyöngeség kintott. Nem aludtam, s nem tudtam enni. Helyzetem olyan fokig súlyosbodott, hogy elveszettnek hittem magam. Szerencsémre atyám egy napon egy a Pink-Piluláról s annak kitűnő hatásáról szóló írást kapott. Elhatároztam használatukat s oly szerencsés voltam, hogy eltűnni láttam minden szenvedésemet s erőmeek visszatérését kezdtem érezni. Már régóta teljesen egészséges vagyok, s mindenkinek ajánlom a Pink-pilulát.

Valóban az általános gyöngeségnél, gyomorbetegségeknel, vérszegénységnél, sárgaságnál, a gyermekeknel, angolkórnel, a Pink-pilulák bámulatos eredményt értek el. Magyarországon a legtöbb gyógyszerárban ára 1 frt 75 kr. és hat doboz 9 frt.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerárban, **Budapest, Királyutca 12.**

KÖZGAZDASÁG.

Mit tegyünk a talajerő egyensúlyban tartása czéljából.

A talajerő egyensúlyozás kérdése mai napság elvesztette már azon jelentőségét, a melylyel a régi időben bírt, mert bebizonyosodott az, hogy mindama törekvések, nevezetesen: a piaci és takarmánynövények helyes arányba hozatala, megfelelő mennyiségű istállótrágya alkalmazása, a termésekkel elvont növényi tápanyagok visszapótlása stb. melyek a talajerő fenntartása biztosítására eszközül szolgáltak, főkéletes eredményt e tekintetben nem nyújthattak; s épen ezért egy a mai kor igényeinek eleget tenni akaró gazda feladata más nem lehet, mint az, hogy a talaj termőképességét a lehetőségig fokozza. — és pedig oly mérvben, hvgy a talajnak többet pótoljon vissza, mint a mennyit tőle elvon.

Hogy a gazda e feladatát elérhesse, nemcsak istállótrágyát használ, hanem egyéb trágyaértékkel bíró anyagokat is pl. komposztot, műtrágyát, zöldtrágyát stb. azonkívül a talajjavítás különböző nemeihez is alkalmazkodik pl. alagsővezetéshez, meszezéshez, mélyműveléshez stb.

Arra nézve hogy a most említett eszközök közül, melyik mikor nyerjen alkalmazást szolgáljanak felvilágosításul a következők:

Kizárólag istállótrágyát akkor használhat a gazda, ha földje a humuszban szegény s ha gazdaságának viszonyai olyanok, hogy a haszonmarha tartása kifizeti magát s hogy a tápanyag visszapótlásra szolgáló istállótrágya vétel útján is könnyű szerrel beszerezhető. — Ilyen esetben évenként és kat. holdanként 50—60 kocsit trágyát kell számítani, ha fentelzett feladatát elérni óhajtja.

Ott, hol nem produkálnak annyi istállótrágyát, mint a mennyit a növények egy jó termés előállításához meg kívánnak, továbbá ott, hol istálló trágyához vétel útján is bajos jutni s végül ott, hol a növények nagyobb mennyiségű tápanyagot igényelnek, mint a mennyit a haszonnal előállítható istállótrágyában nyújtani képesek lennénk, ott a talajerő egyensúlyozása rendszeres műtrágyázással egybekapcsolt istállótrágya alkalmazásával érhető el, s ez esetben évenként és kat. holdanként csak 30 q istállótrágyát számíthatunk. A növények egyéb szükségletét pedig műtrágyák alkalmazásával elégítjük ki.

Azon eset is előfordulhat, hogy az istállótrágya, a mely rendelkezésünkre áll, még a talaj fizikai tulajdonságának fenntartására sem elegendő. Ilyenkor követett műtrágyázási rendszerünket még a zöldtrágyázással egészítjük ki, de ez esetben is elkerülhetetlen lesz a foszfor-sav és káli pótlására a műtrágyák igénybevétele.

S végül, ha talajunk bőven van humusszal ellátva, akkor h-lye lehet a kizárólagos műtrágyázásnak is abból a szempontból, hogy talajerőnk egyensúlya meglehetősen biztosítottassék.

Kamarai közlemények.

A kereskedelmi m. kir. Miniszter ur értesítette a kamarát, hogy a m. kir. technológiai iparmuzeum gyabban a Banki fele beföldön (a Ganz gyárban) előállított benzínmotort kipróbálta és a próba eredményeit „Közleményeinek” 1899 évi december hó 31-iki számában tette közzé, amelyet az érdekeltek kívánatra az intézet igazgatósága megküld.

A szamosvölgyi vasut f. hó 10-iki lejárral a következő anyag és szertára szükségleteire hirdet nyilvános árlejtést:

1. Erdei termények, faipar cikkek.
2. Üvegárúk.
3. Szövőt és fonott árúk, textil iparcikkek.
4. Bőrneműek.
5. Rugsyanta árúk.
6. Olaj és zsírneműek.
7. Festőanyag, kence, fenyőmáz, eoyv.
8. Fémneműek.
9. Vas és aczelneműek.
10. Kefekötő árúk.
11. Tavirida anyagok.
12. Rezműves, badogos árúk és fémipar cikkek.
13. Különféle anyagok, vegyszerek, sók, savak.
14. Szerszámok és eszközök.

A kereskedelemügyi m. kir. Miniszter ur, a tavirida és tavbeszélő építésekhez 1900—1902 években szükséges vas alkatrészeket, horgonyozott huzalokat és okonit és selyem kábeleket, borított huzalokat, porcellan tárgyakat, gépasztalokat, telepladákat, és köteleket írásbeli ajánlat útján kíván beszerezni, a mely ajánlatok, f. hó 10 ikéig beadandók.

Kamatláb leszállítás. Az Osztrák-Magyar Bank a kamatlábat — a mint táviratilag jelentik — 4 és fél % -ra szállította le.

Csak Urak

kapnak: 2 Collectiot 120 darab **felette érdekes pillanatot felvétel** és egy szenzációs újszerű collectiot tengerentúli különlegességekről 16 színezett képet tartalmazólag, névjegy nagyságban. Ezen 3 collectio a pénz előleges beküldése mellett 1 frtba kerül (lehet levélbélyegekben). Utánvétel 30 krral több. Küldés bérmentesen és titoktartás mellett: **Kann J. Wien, II., Jägerstrasse 26.**

Hirdetés.

Debreczen sz. kir. város tanácsának 1581/1900. sz. a végzése alapján a Nagycsere-erdőnek az Ujföld felőli határ árok partjain levágott akác szegély fákból, valamint az „Ároki-rét” nevű városi bér földet segélyező akác- és tölgyfából kikerült összesen 121 és 1/2 csomó hosszú akácfa, — továbbá 14 m. öl tölgy hasáb és 8 és 1/2 m. öl galyfa érveresen el fog adatni.

Az árverés Nagy-Cserén f. hó 8-án azaz csütörtökön d. e. 9 órakor a v. pércsi országot és az erdőhatár keresztezésénél, az ároki-réten 9-én azaz pénteken d. e. 9 órakor fog megkezdetni.

Debreczen, 1900. évi február hó 5.

Török,
erdőmester.

Hirdetés.

Debreczen sz. kir. város tanácsának 158./1900. sz. a végzése alapján a Gúth erdőn levő széna készlet f. hó 14. és 15-ik napjain azaz szerdán és csütörtökön árveresen el fog adatni.

Az árverés a Külső-Gúthon a Vonta; erdőri laknál fog megkezdetni.

Debreczen, 1900. évi február hó 5.

Török,
erdőmester.

1574/1899 v. k. szám.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. bíróságnak V. I. 623/3-1899 P. számú végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Bikfalvi István részére Ábrahám Imre és neje debreczeni lakosoktól 3000 kor. tőke ennek 1899 évi November hó 21 napjától számítandó 6 % kamatai és eddig összesen 130 kor. 46 fil. perköltség erejéig 1899 évi Deczember hó 23-án bíróság lefoglalt és 1323 koronára becsült kész szűrők, butorok, és egyéb ingóságok **1900 évi február hó 19-én délelőtt 10 órkor** kezdetét veendő és Debreczenben Rákóczy-u. 19. sz. alatt megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1900 évi Január hó 27-én.

Bódogh Zsigmond.

bírói kiküldött.

Üzleti könyvek nagy raktára

HOFFMANN és KRONOVITZ

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZEN, a főpostával szemben.

Ajánlkozik:

nyomtatványok elkészítésére,

kereskedők, gyárosok és iparosok részére

Levélpapír cégnyomással

1000 drb. 3 frt 50 krtól feljebb.

Levélborték cégnyomással

1000 drb. 2 frttól feljebb.

Monogrammal ellátott

Lakadalmi és báli meghívók.

Eljegyzési kártyák

nagyon olcsón.

Névjegyek

Tánczrendek

Számlák

Jegyzékek

Üzletjegyek

Körlevelek

Árjegyzékek

Műsorok

Zárszámadások

Evi jelentések

Dombornyomású galvanizált remek

reklam falragaszok.

Pinczérszámlák, bor és sörczimkék.

Menu kártyák a legdiszesebb kivitelben.

Regények, elbeszélések, költemények.

Tudományos és szakmunkák előállítása.

Rovatos ivenk, tabellák.

Részvények, szelvények.

Elsőbbségi kötvények, értékpapírok.

Diszesen kiállított étlapok.

igen mérsékelt árak mellett.

Ruggyanta bélyegzők igen olcsón.